

Άριθμός 67

ΟΙ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΝΟΜΟΙ
(ΝΟΜΟΙ 58 ΤΟΥ 1961, 4 ΤΟΥ 1963, 21 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ
60 ΤΟΥ 1969)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 52.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἑνασκοῦν τὰς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 52 τῶν περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος Νόμων χορηγουμένης αὐτῷ ἐξουσίας, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1973 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν Κανονισμῶν τοῦ 1964 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν Κανονισμοὶ 1964 καὶ 1971.

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
9.7.1964.

2. Αἱ παράγραφοι (2) καὶ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 11 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφονται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ παραγράφου ὡς παραγράφου (2), τῆς ὑφισταμένης παραγράφου (4) ἐπαναριθμουμένης ὡς παραγράφου (3) :

«(2) Ἐὰν τὸ δυνάμει τῆς θεβαιώσεως καταβλητέον ποσὸν φόρου εἶναι μικρότερον τοῦ ὀλικοῦ τοῦ φόρου ἢ ὑπερβαίνει τὸ ὀλικὸν τοῦ φόρου, τοῦ παρακρατηθέντος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος, ὁ Ἐφορος, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, προβαίνει εἰς ἐπιστροφὴν τῆς διαφορᾶς πρὸς τὸν μισθωτὸν ἢ ἀπαιτεῖ παρά τοῦ μισθωτοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσώδων :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει ἡ διαφορὰ εἶναι μικρότερα τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε λιρῶν αὐτῆ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, δυνατόν, ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἐνασκήσει τῆς διακριτικῆς τοῦ ἐξουσίας, νὰ μὴ ἐπιστρέφῃται εἰς τὸν μισθωτὸν ἢ νὰ μὴ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ καὶ νὰ συμψηφίζεται ἢ ἄλλως λογίζεται κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἐφ' ὅσον ἡ διαφορὰ θὰ εἶναι μικρότερα τοῦ ρηθέντος ποσοῦ τῶν πέντε λιρῶν, καθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἔτος διὰ περίοδον, ἐκάστοτε, πέντε ἐτῶν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους καθ' ὃ ἤρξατο ἡ μὴ ἐπιστροφή ἢ ἡ μὴ ἀπαίτησις τῆς διαφορᾶς, κατὰ τὴν λήξιν δὲ ἐκάστης τοιαύτης πενταετίας θὰ γίνεται τὸ κλείσιμον καὶ ὁ διακανονισμὸς τοῦ σχετιζομένου πρὸς ταύτην λογαριασμοῦ καὶ ἡ ἐπιστροφή τῆς εἰς τὸν μισθωτὸν ἢ ἡ πληρωμὴ τῆς διαφορᾶς ὑπ' αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.».

3. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1973.

Ἐγένοντο τῇ 15ῃ Μαρτίου 1973.